

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

6. oktoober 2021 *

Apellatsioonkaebus – Tühistamishagi – Riigiabi – Fehmarni väina raudtee-maantee püsiühenduse riiklik rahastamine – Individuaalne abi – Teatatud abi, mis on tunnistatud siseturuga kokkusobivaks – Üleeuroopalist huvi pakkuva olulise projekti elluviimine – Otsus mitte esitada vastuväiteid – Monopol – Konkurentsi moonutamine ja kaubavahetuse kahjustamine

Liidetud kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 25. veebruaril 2019 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

Scandlines Danmark ApS, asukoht Kopenhaagen (Taani),

Scandlines Deutschland GmbH, asukoht Hamburg (Saksamaa),

esindaja: *advokat* L. Sandberg-Mørch,

apellandid kohtuasjas C-174/19 P,

keda toetavad:

Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV, asukoht Fehmarn (Saksamaa),
esindajad: *advokat* L. Sandberg-Mørch ja *Rechtsanwalt* W. Mecklenburg,

Rederi Nordö-Link AB, asukoht Malmö (Rootsi), esindajad: *advokater* L. Sandberg-Mørch ja A. Godsk Fallesen,

Trelleborg Hamn AB, asukoht Trelleborg (Rootsi), esindajad: *advokat* L. Sandberg-Mørch ja *abogado* J. L. Buendía Sierra,

menetlusse astujad apellatsioonimenetluses,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka, S. Noë ja L. Armati,

kostja esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Taani Kuningriik, esindajad: J. Nymann-Lindegren, hiljem V. Jørgensen, keda mõlemat abistas *advokat* R. Holdgaard,

Föreningen Svensk Sjöfart, asukoht Göteborg (Rootsi), esindaja: *abogado* J. L. Buendía Sierra,

Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: *Rechtsanwalt* T. Hohmuth ja *advokat* L. Sandberg-Mørch,

menetluse astujad esimeses kohtuastmes,

ja

Stena Line Scandinavia AB, asukoht Göteborg, esindajad: *advokat* L. Sandberg-Mørch ja *solicitor* P. Alexiadis,

apellant kohtuasjas C-175/19 P,

keda toetavad:

Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV, asukoht Fehmarn, esindajad: *advokat* L. Sandberg-Mørch ja *Rechtsanwalt* W. Mecklenburg,

Rederi Nordö-Link AB, asukoht Malmö, esindajad: *advokater* L. Sandberg-Mørch ja A. Godsk Fallesen,

Trelleborg Hamn AB, asukoht Trelleborg, esindajad: *advokat* L. Sandberg-Mørch ja *abogado* J. L. Buendía Sierra,

menetluse astujad apellatsioonimenetluses,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka, S. Noë ja L. Armati,

kostja esimeses kohtuastmes,

Taani Kuningriik, esindajad: J. Nymann-Lindegren, hiljem V. Jørgensen, keda mõlemat abistas *advokat* R. Holdgaard,

Föreningen Svensk Sjöfart, asukoht Göteborg, esindaja: *abogado* J. L. Buendía Sierra,

menetluse astujad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot (ettekandja), kohtunikud L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ja N. Jääskinen,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: ametnik M. Longar,

arvestades kirjalikku menetlust ja 26. novembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 11. märtsi 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Scandlines Danmark ApS ja Scandlines Deutschland GmbH ühelt poolt ning Stena Line Scandinavia AB teiselt poolt paluvad oma vastavates apellatsioonkaebustes esimeste puhul tühistada 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland vs. komisjon (T-630/15; edaspidi „esimene vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:942) ja teise puhul tühistada 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Stena Line Scandinavia vs. komisjon (T-631/15, ei avaldata, edaspidi „teine vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:944) (edaspidi koos „vaidlustatud kohtuotsused“), millega Üldkohus tühistas komisjoni 23. juuli 2015. aasta otsuse C(2015) 5023 (final), mis käsitleb riigiabi SA.39078 (2014/N) (Taani), mis puudutab Fehmarni väina püsiühenduse projekti rahastamist (ELT 2015, C 325, lk 5) (edaspidi „vaidlusalune otsus“), osas, milles Euroopa Komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid seoses meetmetega, mille Taani Kuningriik oli võtnud Femern A/Si kasuks Fehmarni väina püsiühenduse kavandamiseks, ehitamiseks ja käitamiseks.
- 2 Komisjon palub oma vastuapellatsioonkaebustes tühistada vaidlustatud kohtuotsused osas, milles nendega tunnistati Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschlandi esitatud apellatsioonkaebused vastuvõetavaks osas, milles need puudutavad Taani Kuningriigi poolt Femern Landanlægi kasuks Taani siseraudtee- ja sisemaanteeühenduste kavandamiseks, rajamiseks ja käitamiseks võetud meetmeid.

I. Õiguslik raamistik

- 3 Vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 1 punktile h tähistab mõiste „huvitatud pool“ muu hulgas kõiki ettevõtjaid või ettevõtjate ühendusi, kelle huve võib abi andmine mõjutada, st eelkõige abi saajaid, konkureerivaid ettevõtjaid ja ametiliite.
- 4 Määruse artikli 4 lõigetes 1–4 on ette nähtud:
 - „1. Komisjon vaatab teatise läbi niipea, kui on selle kätte saanud. Ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist, teeb komisjon otsuse vastavalt lõigetele 2, 3 või 4.
 2. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et meede, millest teatati, ei kujuta endast abi, siis võtab ta selle kohta vastu otsuse.
 3. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et teatatud meetme [sise]turuga kokkusobivuse kohta ei ole ilmnenud mingeid kahtlusi, kuivõrd see jääb [ELTL] artikli [107] lõike 1 reguleerimisalasse, otsustab ta, et nimetatud meede sobib [sise]turuga kokku (edaspidi

„vastuväidete esitamata jätmise otsus“). Otsuses tuleb täpsustada, millist asutamislepingu erandit on kohaldatud.

4. Kui komisjon pärast esialgset uurimist leiab, et teatatud meetme [sise]turuga kokkusobivuse kohta ilmnes kahtlusi, otsustab ta algatada [ELTL] artikli [108] lõikes 2 sätestatud menetluse (edaspidi „ametliku uurimismenetluse algatamise otsus“).

- 5 Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruses (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9), millega tunnistati määrus nr 659/1999 alates 14. oktoobrist 2015 kehtetuks, on ette nähtud eelmises punktis viidatud sätetega identsed sätted.

II. Vaidluse taust

A. Projekt

- 6 Vaidluse ese on Taani ja Saksamaa vahel Lübecki põhjaosas (Saksamaa) asuva Fehmarni väina ühendusprojekti rahastamine (edaspidi „projekt“). Projekt seisneb esiteks ligikaudu 19 km pikkuse merealuse tunneli ehitamises, mis hakkab elektriraudteeliini ja kiirtee abil ühendama Rødby asulat Lollandi saarel Taanis ja Puttgardeni asulat Fehmarni saarel Saksamaal (edaspidi „püsiühendus“), ning teiseks Taani siseraudtee- ja sisemaanteeühenduste laiendamises ja täiustamises, mis puudutab eelkõige ligikaudu 120 km pikkust Ringstedi (Taani) ja Rødby vahelist varasemat raudteeliini. Projekt kiideti heaks Taani Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi vahel 3. septembril 2008 allkirjastatud lepinguga, mis ratifitseeriti 2009. aastal.
- 7 Projekti hinnanguline kogumaksumus, mis vastab 2014. aasta püsihindadele, on 64,4 miljardit Taani krooni (ligikaudu 8,7 miljardit eurot): 54,9 miljardit Taani krooni (ligikaudu 7,4 miljardit eurot) püsiühenduse kavandamiseks ja ehitamiseks ning 9,5 miljardit Taani krooni (ligikaudu 1,3 miljardit eurot) Taani siseraudtee- ja sisemaanteeühenduste täiustamise kavandamiseks ja ehitamiseks.
- 8 Vastavalt 3. septembril 2008 allkirjastatud lepingule ja 4. mai 2015. aasta seadusele nr 575 Fehmarni väina püsiühenduse ja Taani siseühenduste ehitamise ja käitamise kohta (Lov nr. 575 om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark) usaldati projekti elluviimine kahele Taani avalikule ettevõtjale. Esimene, Femern A/S, kes on asutatud 2005. aastal, vastutab püsiühenduse rahastamise, ehitamise ja käitamise eest. Teine, Femern Landanlæg A/S, kes on asutatud 2009. aastal, vastutab Taani siseraudtee- ja sisemaanteeühenduste rahastamise, ehitamise ja käitamise eest. Femern Landanlæg on Taani riigile kuuluva Sund & Bælt Holding A/Si tütarettevõtja. Femernist sai Femern Landanlägi tütarettevõtja pärast viimase asutamist.
- 9 Asjaomaste raudteeühenduste omand jaguneb Banedanmarki (20%), Taani riikliku raudteetaristu avaliku majandaja, ja Femern Landanlägi (80%) vahel.
- 10 Projekti finantseerivad Femern ja Femern Landanlæg rahvusvahelistelt finantsturgudelt võetud laenude abil, millel on Taani riigi tagatis, või Taani keskpanga täiendavate laenudega. Need äriühingud ei või seevastu saada laene muuks tegevuseks kui püsiühenduse ja Taani siseraudtee- ja sisemaanteeühenduste rahastamiseks, kavandamiseks, ehitamiseks ja käitamiseks. Need kaks ettevõtjat said ka Taani riigilt kapitalisüsti.

- 11 Femern saab püsiühenduse kasutajatelt tasu oma võla tagasimaksmiseks ja maksab Femern Landanlægile dividende, mida viimane kasutab oma võla tagasimaksmiseks.
- 12 Femern Landanlæg saab 80% kasutustasudest, mida raudtee-ettevõtjad maksavad Banedanmarkile raudteeühenduste kasutamise eest vastavalt nende raudteeühenduste omandi jagamisele tema ja selle taristuettevõtja vahel.
- 13 Banedanmark kannab kõik kulud, mis on seotud Taani siseraudteeühenduste käitamisega, kuid nende hooldamiskulude kandmine on siiski jaotatud Femern Landanläegi ja Banedanmarki vahel proportsionaalselt nende omandiosadega.

B. Enne kohtuvaidlust aset leidnud sündmused

- 14 Projektile eelnes kavandamise etapp, millest Taani ametiasutused teavitasid komisjoni.
- 15 13. juuli 2009. aasta otsuses riigiabi N 157/2009 kohta – Fehmarni väina püsiühenduse kavandamise rahastamine (ELT 2009, C 202, lk 2) järeldas komisjon esiteks, et projekti kavandamise rahastamisega seotud meetmed ei pruugi kujutada endast riigiabi, ja teiseks, et need meetmed on igal juhul siseturuga kokkusobivad. Ta otsustas seega määruse nr 659/1999 artikli 4 lõigete 2 ja 3 tähenduses vastuväiteid mitte esitada.
- 16 Taani ametiasutused teavitasid 22. detsembril 2014 komisjoni projekti riikliku rahastamise korrast, mis seisnes nende kahe ettevõtja kapitali sissemaksetes ning riigi tagatistes ja laenudes.
- 17 Komisjon kiitis need meetmed vaidlusaluse otsusega heaks. Ta leidis eelkõige, et Femern Landanläegi kasuks võetud Taani siseraudteeühenduste rahastamiseks võetud riiklikud rahastamismeetmed ei kujuta endast riigiabi, kuna need meetmed ei põhjusta konkurentsi moonutamist, sest riikliku raudteevõrgustiku majandamise ja käitamise „turul“ või „turu üle“ ei olnud konkurentsi ning sellele ettevõtjale kuuluvaid raudteeliine täiustab ja käitab Banedanmark samadel tingimustel kui teisi Taani riikliku raudteevõrgustiku lõike.
- 18 Komisjon leidis veel, et need meetmed ei saanud kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust, kuna kõnealuse raudteevõrgustiku majandamine ja käitamine toimusid eraldatud ja geograafiliselt suletud riiklikul turul, mis ei olnud konkurentsile avatud.
- 19 Mis puudutab Femerni kasuks võetud püsiühenduse rahastamismeetmeid, siis märkis komisjon, et kui see ka kujutaks endast riigiabi, on see igal juhul ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b alusel siseturuga kokkusobiv.

III. Menetlused Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsused

A. Kohtuasi T-630/15

- 20 Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland esitasid 10. novembril 2015 Üldkohtu kantseelisse hagiavalduse, paludes vaidlusaluse otsuse tühistada.

- 21 Taani Kuningriik esitas 6. aprillil 2016 Üldkohtu kantseleisse avalduse astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks. Üldkohtu üheksanda koja president andis 29. juuni 2016. aasta määrusega talle menetlusse astumiseks loa ja rahuldab konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse, mille hagejad Taani Kuningriigi suhtes esitasid.
- 22 Rootsis asutatud laevaomanike ühendus Föreningen Svensk Sjöfart (edaspidi „FSS“) ja Saksamaal asutatud keskkonnakaitseorganisatsioon Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV esitasid 7. aprillil 2016 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks hagejate nõuete toetuseks. Üldkohtu viienda koja president andis 30. novembri 2016. aasta määrusega menetlusse astumiseks loa ja rahuldab konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse, mille hagejad FSSi ja NABU suhtes esitasid.
- 23 Esimese vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse osas, milles komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid meetmete kohta, mida Taani Kuningriik võttis Femerni kasuks püsiühenduse kavandamiseks, ehitamiseks ja käitamiseks, ning jättis hagi ülejäänud osas rahuldamata.

B. Kohtuasi T-631/15

- 24 Stena Line Scandinavia esitas 11. novembril 2015 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, paludes vaidlusaluse otsuse tühistada.
- 25 Taani Kuningriik esitas 6. aprillil 2016 Üldkohtu kantseleisse avalduse astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks. Üldkohtu üheksanda koja presidendi 29. juuni 2016. aasta määrusega anti menetlusse astumiseks luba.
- 26 FSS esitas 7. aprillil 2016 Üldkohtu kantseleisse avalduse astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks. Üldkohtu viienda koja presidendi 30. novembri 2016. aasta määrusega anti menetlusse astumiseks luba.
- 27 Teise vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse osas, milles komisjon oli otsustanud – lähtudes esimeses vaidlustatud kohtuotsuses esitatud põhjendustega identsetest põhjendustest, millele ta lisas teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 162–165 esitatud täiendavad täpsustused – mitte esitada vastuväiteid meetmetele, mida Taani Kuningriik võttis Femerni kasuks püsiühenduse kavandamiseks, ehitamiseks ja käitamiseks. Ülejäänud osas jättis Üldkohus hagi rahuldamata.

IV. Menetlus Euroopa Kohtus

- 28 Euroopa Kohtu presidendi 22. oktoobri 2019. aasta määrusega Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland vs. komisjon (C-174/19 P, ei avaldata, EU:C:2019:1096) lubati Rederi Nordö-Link AB-l, Trelleborg Hamn AB-l ja Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV-l (edaspidi „Aktionsbündnis“) astuda menetlusse Scandlines Danmarki ja Scandlines Deutschlandi nõuete toetuseks.
- 29 Euroopa Kohtu presidendi 22. oktoobri 2019. aasta määrusega Stena Line Scandinavia vs. komisjon (C-175/19 P, ei avaldata, EU:C:2019:1095) lubati Rederi Nordö-Linkil, Trelleborg Hamnil ja Aktionsbündnisel astuda menetlusse Stena Line Scandinavia nõuete toetuseks.

30 Euroopa Kohtu presidendi 2. septembri 2020. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-174/19 P ja C-175/19 P suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides.

V. Poolte nõuded

A. Kohtuasi C-174/19 P

31 Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada esimene vaidlustatud kohtuotsus Femern Landanlægi kasuks võetud rahastamismeetmete osas;
- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks või igal juhul põhjendamatuks ning
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellantide kohtukulud.

32 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- tühistada Üldkohtu vaikimisi tehtud otsus, millega tunnistati hagejate hagi vastuvõetavaks osas, milles see puudutab Femern Landanlægi kasuks võetud rahastamismeetmeid, ja
- mõista nii Üldkohtu kui Euroopa Kohtu menetluses kantud kohtukulud välja apellantidelt.

33 Taani Kuningriik palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja rahuldada vastuapellatsioonkaebus.

34 FSS palub Euroopa Kohtul:

- tühistada esimene vaidlustatud kohtuotsus osas, milles sellega lükati tagasi Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschlandi esitatud väited;
- tühistada vaidlusalune otsus tervikuna;
- kohustada komisjoni algatama kõigi projektiga seotud abimeetmete suhtes ametlik uurimismenetlus;
- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks ja igal juhul põhjendamatuks ning
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Scandlines Danmark, Scandlines Deutschlandi ja FSSi kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus.

35 NABU palub Euroopa Kohtul:

- rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada esimene vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks või igal juhul põhjendamatuks;

- tühistada vaidlusalune otsus tervikuna ja
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja NABU kohtukulud.

36 Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn ja Aktionsbündnis paluvad Euroopa Kohtul:

- rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada esimene vaidlustatud kohtuotsus ning
- mõista komisjonilt välja kohtukulud, sealhulgas menetluse astujate kohtukulud apellatsioonimenetluses.

B. Kohtuasi C-175/19 P

37 Stena Line Scandinavia palub Euroopa Kohtul:

- tühistada teine vaidlustatud kohtuotsus Femern Landanlægi kasuks võetud rahastamismeetmete osas;
- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks või igal juhul põhjendamatuks ning
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellandi kohtukulud.

38 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- rahuldada tema vastuapellatsioonkaebus ja tühistada Üldkohtu vaikumisi tehtud otsus, millega tunnistati hageja hagi vastuvõetavaks osas, mis puudutab Femern Landanlægi kasuks võetud rahastamismeetmeid;
- tunnistada hagi neid meetmeid puudutavas osas vastuvõetamatuks ja
- mõista nii Üldkohtu kui Euroopa Kohtu menetluses kantud kohtukulud välja apellandilt.

39 Taani Kuningriik palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja rahuldada komisjoni vastuapellatsioonkaebus.

40 FSS palub Euroopa Kohtul:

- tühistada teine vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada vaidlusalune otsus tervikuna;
- kohustada komisjoni algatama kõigi projektiga seotud abimeetmete suhtes ametlik uurimismenetlus;
- tunnistada vastuapellatsioonkaebus vastuvõetamatuks või põhjendamatuks ja
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellandi ja FSSi kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus.

- 41 Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn ja Aktionsbündnis paluvad Euroopa Kohtul:
- rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada teine vaidlustatud kohtuotsus osaliselt ning
 - jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellatsioonimenetluses menetluse astujate kohtukulud.

VI. Apellatsioonkaebused

- 42 Kohtuasjas C-174/19 P esitavad Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks seitse väidet. Esimene ja teine väide on suunatud Üldkohtu hinnangu vastu, mis käsitleb projekti selle osa rahastamist, mis puudutab Taani siseraudteeühendusi; ülejäänud väited puudutavad Üldkohtu hinnangut püsiühenduse rahastamisele. Kohtuasjas C-175/19 P esitab Stena Line Scandinavia oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kuus väidet, mis on sisuliselt identsed kuue esimese väitega, mille esitasid apellandid kohtuasjas C-174/19 P.

A. Kolmanda kuni kuuenda väite vastuvõetavus kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

1. Poolte argumendid

- 43 Komisjon ja Taani Kuningriik väidavad kõigepealt, et apellantide kolmas kuni kuues väide, mille kohaselt on Üldkohus rikkunud õigusnormi seoses ergutava mõjuga, Taani siseühenduste kulude rahastamiskõlblikkusega ja Femerni kasuks võetud meetmetest tuleneva konkurentsimoontonutusega, on vastuvõetamatud. Nad tuginevad Euroopa Kohtu kodukorra artikli 169 lõikele 1 ja seda sätet käsitlevale kohtupraktikale, väites, et need väited on vastuvõetamatud, kuna need pole suunatud mitte vaidlustatud kohtuotsuste resolutsiooni, vaid põhjenduste vastu.
- 44 Apellandid väidavad, et neil on põhjendatud huvi ja et need väited on vastuvõetavad, eelkõige kuna need võimaldavad vältida seda, et vaidlustatud kohtuotsuste põhjendused, millele vastu vaieldakse, omandaksid seadusjõu. NABU ja FSS nõustuvad sisuliselt apellantide argumentidega.

2. Euroopa Kohtu hinnang

- 45 Kodukorra artikli 169 lõike 1 kohaselt võib apellatsioonkaebuses nõuda Üldkohtu lahendi – nagu see on esitatud selle lahendi resolutsioonis – täielikku või osalist tühistamist.
- 46 Vaidlustatud kohtuotsustega tühistas Üldkohus vaidlusaluse otsuse põhjendused, mis puudutasid püsiühenduse jaoks Femerni kasuks võetud meetmeid.
- 47 Kolmandas kuni kuuendas väites kinnitavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta hindas nende meetmete ergutavat mõju, Taani siseühenduste kulude rahastamiskõlblikkust ja nende meetmetega põhjustatud konkurentsimoontonutust.

- 48 Seega tuleb tõdeda, et nende väidetega soovivad apellandid vaidlustada mitte vaidlustatud kohtuotsuste resolutsiooni, vaid nende põhjendusi, ning nende väidetega nõustumine ei võimalda kaasa tuua kummagi kohtuotsuse resolutsiooni täielikku või osalist tühistamist.
- 49 Järelikult tuleb need väited vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 50 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla NABU ja FSSI argument, mis põhineb neis väidetes viidatud vaidlustatud kohtuotsuste põhjenduste seadusjõul.
- 51 Tuleb märkida, et Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et seadusjõud on üksnes kohtuotsuse neil põhjendustel, mis kujutavad endast kohtuotsuse resolutsiooni põhistust ning on seetõttu resolutsioonist lahutamatud (25. juuli 2018. aasta kohtuotsus *Société des produits Nestlé jt vs. Mondelez UK Holdings & Services*, C-84/17 P, C-85/17 P ja C-95/17 P, EU:C:2018:596, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Juhul kui Üldkohus tühistab komisjoni mõne otsuse, ei saa põhjendusi, mille alusel ta poolte teatavad argumendid tagasi lükkab, seega käsitada nii, et need on omandanud seadusjõu (vt selle kohta 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus *Société des produits Nestlé jt vs. Mondelez UK Holdings & Services*, C-84/17 P, C-85/17 P ja C-95/17 P, EU:C:2018:596, punkt 53).
- 53 Kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud kolmas kuni kuues väide puudutavad esimeses kohtuastmes esitatud argumente, mille Üldkohus vaidlustatud kohtuotsustes tagasi lükkas. Neil asjaoludel ei saa apellantide kolmandas kuni kuuendas väites esitatud argumendid neile edu tuua ega mõjutada vaidlustatud kohtuotsuste resolutsiooni seda osa, milles tühistatakse Femerni kasuks võetud meetmeid puudutavad vaidlusaluse otsuse põhjendused.
- 54 Sellest järeldub, et kolmas kuni kuues väide kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

B. Seitsmes väide kohtuasjas C-174/19 P

- 55 Kohtuasja C-174/19 P seitsmendas väites leiavad apellandid, keda toetavad Rederi Nordö-Link ja Aktionsbündnis, et Üldkohus rikkus esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 40–52 õigusnormi, kui ta lükkas vastuvõetamatuse tõttu tagasi nende väited, mis puudutavad abimeetmeid, mis seisnesid raudteetasudes ja Taani riigile kuuluvate varade kasutamises, kuna neid meetmeid ei olnud vaidlusaluses otsuses nimetatud. NABU ja FSS nõustuvad sisuliselt selle argumentatsiooniga.
- 56 Apellandid viitavad sellega seoses vastuolule selle kohtuotsuse ja 13. detsembri 2018. aasta kohtumääruse *Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland vs. komisjon* (T-890/16, ei avaldata, EU:T:2018:1004) vahel, millest viimases leidis Üldkohus, et kõnealuses otsuses oli neile meetmetele viidatud. Nad väidavad, et see vastuolu rikub ELTL artikli 263 esimest ja neljandat lõiku ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47.
- 57 Komisjon ja Taani Kuningriik väidavad, et seitsmes väide tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata, ning komisjon leiab lisaks, et see väide on igal juhul edutu.
- 58 Sellega seoses tuleb märkida, et Üldkohus ei võtnud esimeses vaidlustatud kohtuotsuses seisukohta apellantide väidetud viisil.

- 59 Ühelt poolt lükkas Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 48 tagasi neid meetmeid puudutavad apellantide argumendid, kuna need olid uued ja seega vastuvõetamatud. Teiselt poolt ja pealegi ei tuvastanud Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 52, et 2015. aasta otsus ehitamise kohta ei puudutanud raudteetasusid ega Taani riigile kuuluvate varade tasuta kasutamist, vaid lükkas üksnes tagasi apellantide argumendi, mille kohaselt ei ole seda otsust nende meetmetega seoses põhjendatud, leides, et see argument ei puudutanud nimetatud otsuse põhjenduse puudumist kitsas tähenduses. Lisaks viitas Üldkohus punktis 52 üksnes apellantide väidetele, andmata hinnangut küsimusele, kas see otsus tõepoolest puudutas neid meetmeid (3. septembri 2021. aasta kohtumäärus *Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland vs. komisjon*, C-173/19 P, ei avaldata, EU:C:2021:699, punkt 53).
- 60 Järelikult tuleb seitsmes väide kohtuasjas C-174/19 P põhjendamata tõttu tagasi lükata.

C. Esimene ja teine väide kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

- 61 Esimeses väites, mis koosneb neljast osast, leiavad apellandid, et Üldkohus rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1 ja ELTL artikli 108 lõiget 2, kui ta leidis, et komisjon ei olnud rikkunud õigusnormi ning tal ei olnud tõsiseid raskusi, kui ta otsustas, et Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed ei saanud konkurentsi moonutada. Teises väites leiavad nad, et Üldkohus rikkus samu õigusnorme, kui ta leidis, et need meetmed ei saanud kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

1. Sissejuhatavad märkused

- 62 Oluline on märkida, et ELTL artikli 107 lõike 1 kohaselt on juhul, kui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.
- 63 Lisaks, kuna apellantide esimene ja teine väide puudutavad nende menetlusõiguste väidetavat rikkumist, on samuti oluline meenutada, et määruse nr 659/1999 artikliga 4 on ette nähtud teatatud abimeetmete esialgse uurimise etapp, mille eesmärk on võimaldada komisjonil kujundada esmane arvamus kõnealuse abi kokkusobivuse kohta siseturuga. Selle etapi lõpus võib komisjon tuvastada, et meede kas pole abi või siis kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse. Viimasel juhul, kui meetme siseturuga kokkusobivuse kohta ei ole kahtlusi, tunnistab ta meetme siseturuga kokkusobivaks, tehes vastuväidete esitamata jätmise otsuse. Kui see nii ei ole, peab komisjon algatama ametliku uurimismenetluse (vt selle kohta 24. mai 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punktid 43, 44 ja 46).
- 64 Kui komisjon teeb otsuse vastuväiteid mitte esitada, siis ta mitte ainult ei tunnista meedet siseturuga kokkusobivaks, vaid ka vaikimisi, kuid kindlalt keeldub algatamast ametlikku uurimismenetlust, mis on ette nähtud ELTL artikli 108 lõikes 2 ja määruse nr 659/1999 artikli 6 lõikes 1 (vt selle kohta 24. mai 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Kronoply ja Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 45).
- 65 ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetlus on aga möödapääsmatu, kui komisjonil on tõsiseid raskusi hindamisel, kas abi on siseturuga kokkusobiv. Seega võib komisjon piirduda riigiabi suhtes positiivse otsuse tegemisel ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud uurimise esialgse staadiumiga

üksnes siis, kui ta on esmase uurimise lõpus veendunud, et see abi on siseturuga kokkusobiv. Kui aga esmane uurimine veenis komisjoni vastupidises või ei võimaldanud ületada kõiki raskusi, mis tekkisid selle abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel, on tal kohustus küsida kõiki vajalikke selgitusi ja algatada selles osas ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetlus (2. aprilli 2009. aasta kohtuotsus Bouygues ja Bouygues Télécom vs. komisjon, C-431/07 P, EU:C:2009:223, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 66 Kuna „tõsiste raskuste“ kriteerium on objektiivset laadi, tuleb selliste raskuste esinemine tuvastada mitte ainult esialgse uurimise alusel komisjoni poolt otsuse tegemise asjaolude, vaid ka hinnangute põhjal, millele komisjon tugines (21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt vs. komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 67 See analüüs eeldab seega, et tehakse kindlaks, kas teatatud meetme esialgse uurimise etapis komisjoni käsutuses oleva teabe ja asjaolude hindamine oleks pidanud objektiivselt tekitama kahtlusi meetme kokkusobivuses siseturuga, kuna selliste kahtluste tõttu tuleb algatada ametlik uurimismenetlus, milles võivad osaleda määruse nr 659/1999 artikli 1 punktis h nimetatud huvitatud isikud, ning samad põhimõtted kehtivad ka juhul, kui komisjonil on kahtlusi, kas uuritav meede on üldse ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abi (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt vs. komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punktid 32 ja 33 ning seal viidatud kohtupraktika).

2. Esimese väite esimene osa kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

a) Poolte argumendid

- 68 Kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud esimese väite esimeses osas väidavad apellandid, keda toetavad menetlusse astujad, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed ei saa kahjustada konkurentsi, kuigi püsiühendus ja raudteeühendused kujutavad endast tervikprojekti, mille raames ei ole vaidlustatud, et Femerni kasuks võetud meetmed võivad konkurentsi moonutada. FSS ja NABU nõustuvad sisuliselt selle argumentatsiooniga.
- 69 Apellantide sõnul eksis Üldkohus, kui ta leidis, et Femern Landanlægi tegevus ei hõlma veoteenuste osutamist Fehmarni väina kaudu, kuigi need ühendused ja püsiühendus kujutavad endast ühte terviklikku projekti ning see tegevus viidi ellu just selleks, et osutada veoteenuseid selles väinas. Nii on ühelt poolt Femerni ja teiselt poolt Femern Landanlægi kasuks võetud meetmete ese identne ning seisneb Fehmarni väina kaudu veoteenuste osutamises.
- 70 Lisaks ja igal juhul moonutavad meetmed, mis on võetud ainult raudteeühenduste jaoks, konkurentsi samamoodi nagu need meetmed, mis on mõeldud püsiühenduse raudteetaristutele.
- 71 Järelikult leidis Üldkohus esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63 vääralt, et Femerni ja Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed on seotud sama projektiga, kuid neil on erinev ese ja erinevad kasusaajad.
- 72 Apellandid väidavad samuti, et komisjoni ja Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväide on põhjendamatu.

- 73 FSS väidab omalt poolt, et asjaolu, et projekti viisid ellu kaks eraldiseisvat äriühingut, ei õigusta võetud rahastamismeetmete eraldi uurimist, ning leiab, et konkurentsile avaldatava mõju analüüsi oleks tulnud hinnata projekti kui terviku tasandil. Ta väidab, et projekti osa, mis puudutab Taani siseraudteeühendusi, on seotud püsiühenduse olemasoluga ja et esimeste rahastamist tagavad lisaks dividendid, mida Femern maksis Femern Landanlægile.
- 74 Rederi Nordö-Link väidab, et Femern Landanlägi kasuks võetud meetmed mõjutavad igal juhul Fehmarni väina läbivate veoteenuste turgu ning konkurentsi eelnevatel turgudel, nagu ehitusmaterjalide tarnimise turg, ja järgnevatel turgudel, nagu raudteeveoteenuste turg Taanis.
- 75 Komisjon väidab, et apellandid ei nimeta täpselt vaidlustatud kohtuotsuste vaidlustatud põhjenduste punkte.
- 76 Ta lisab, et kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud esimese väite esimene osa on igal juhul põhjendamatu.
- 77 Taani Kuningriik väidab kõigepealt, et komisjon ei võtnud vaidlusaluses otsuses lõplikku seisukohta küsimuses, kas Femerni kasuks võetud meetmed võivad moonutada konkurentsi, ega isegi küsimuses, kas tegemist on ettevõtjaga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Ta väidab, et sellist määratlust ei saa kasutada ei Femerni ega Femern Landanlägi puhul.
- 78 Lisaks väidab ta, et apellandid esitavad Euroopa Kohtus samad argumendid kui need, mille Üldkohus tagasi lükkas.
- 79 Ta nendib samuti, et need on vastuvõetamatud, kuna apellandid ei ole täpselt viidanud vaidlustatud kohtuotsuste vaidlustatud põhjenduste punktidele ning neis seatakse kahtluse alla ka hinnang, mille Üldkohus andis faktilistele asjaoludele seoses siseühenduste eseme ja funktsiooniga, ilma et nad väidaksid, et see kohus on tõendeid moonutanud.
- 80 Lõpuks väidab ta, et esimese väite esimene osa mõlemas kohtuasjas on igal juhul põhjendamatu.

b) Euroopa Kohtu hinnang

- 81 Mis puudutab komisjoni ja Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsuste põhjenduste vaidlustatud punktid ei ole piisavalt täpselt määratletud, siis ilmneb, et apellandid on need punktid selgelt määratlenud.
- 82 Piisab, kui tõdeda, et Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland viitasid kohtuasjas C-174/19 P esitatud esimese väite esimese osa põhjenduseks sõnaselgelt esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktidele 87–93 ja eelkõige selle kohtuotsuse punktile 88, milles Üldkohus otsustas selle üle, kas ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamise seisukohast on tähtsust, kas analüüsitavad meetmed kuuluvad sama projekti alla. Stena Line Scandinavia viitas kohtuasjas C-175/19 P esitatud esimese väite esimese osa põhjenduseks teise vaidlustatud kohtuotsuse punktidele 62–71 ja eelkõige selle punktile 63.
- 83 Seega tuleb see vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

- 84 Samuti ei saa nõustuda Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväitega, mis tugineb asjaolule, et apellandid üksnes kordasid esimese väite esimeses osas esimeses kohtuastmes esitatud argumente, kuna apellandid vaidlevad nende argumentidega vastu Üldkohtu hinnangule, millega Üldkohus lükkas esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87–93 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62–71 nende argumendid tagasi.
- 85 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb nimelt, et esimeses astmes käsitletud õiguslikud küsimused võivad apellatsioonimenetluses uuesti arutusele tulla. Kui poolel ei oleks võimalik oma apellatsioonkaebuses tugineda Üldkohtus juba esitatud väidetele ja argumentidele, kaotaks apellatsioonimenetlus osaliselt oma mõtte (vt eelkõige 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt vs. komisjon (C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 26).
- 86 Seevastu, nagu väidab Taani Kuningriik, on argumendid, mille apellandid esitasid väitmaks, et Femern Landanlægi tegevus hõlmab veeteenuste osutamist Fehmarni väina kaudu, vastuvõetamatud, kuna nendega paluvad nad Euroopa Kohtul faktilisi asjaolusid uuesti hinnata, väitmata, et Üldkohus on neid asjaolusid moonutanud. Faktiliste asjaolude ja tõendite hindamine ei ole õigusküsimus, mis kuuluks sellisena Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele, välja arvatud juhul, kui on tegemist nende moonutamisega (vt selle kohta 2. märtsi 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia jt, C-425/19 P, EU:C:2021:154, punkt 52 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 87 Lisaks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 92, ei nähtu projekti terviklikkust puudutavatest argumentidest – eriti neist, mis puudutavad projekti eesmärki ja rahastamisviise – sugugi, et Femern Landanlægi tegevus hõlmaks veeteenuste osutamist Fehmarni väinas.
- 88 Lisaks puudutavad Rederi Nordö-Linki argumendid, mille kohaselt Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed kahjustavad samuti konkurentsi sellistel eelnevatel turgudel, nagu ehitusmaterjalide turg, ja järgnevatel turgudel, nagu raudteeveeteenuste turg Taanis, tegelikult esimese vaidlustatud kohtuotsuse punkti 91 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punkti 66, milles Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuste punktidele konkurentsi olemasolu kohta. Sellised argumendid ei oma seega tähtsust õiguslike järelduste osas, mis tuleb teha erinevate analüüsitud meetmete kuulumise kohta sama projekti alla, mistõttu ei saa esimese väite esimese osa põhjendamiseks neile tulemuslikult tugineda.
- 89 Esimese väite esimese osa hindamisel ei oma tähtsust ka küsimus, kas Femern ja Femern Landanlæg on ettevõtjad ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 90 Lõpuks ei mõjuta riigi meetmetega taotletud eesmärkide laad ja meetmete põhjendused seda, kas need kvalifitseeritakse riigiabiaks. ELTL artikli 107 lõige 1 ei erista riigipoolseid sekkumisi nende põhjuste järgi, vaid määratleb neid nende mõju põhjal (vt eelkõige 4. märtsi 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 91 Sellest järeldub, et isegi kui Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed on osa projektist, mille eesmärk tervikuna on – nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 99 – parandada reisijate- ja kaubaveo tingimusi Põhjamaade ja Kesk-Euroopa vahel, ei ole neid siiski üksnes sellest lähtudes võimalik artikli 107 lõike 1 alusel hinnata koos Femerni kasuks võetud meetmetega, kuna nende ettevõtjate tegevused on üksteisest eraldiseisvad. Nimelt on selge, et

niipea kui projekt viiakse ellu, piirdub Femern Landanlægi tegevus raudteeühenduste majandamise ja käitamisega, samas kui Femerni tegevus puudutab vaid püsiühendust, kusjuures neid erinevaid taristuid võib kasutada ka üksteisest sõltumatult.

- 92 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus võis ilma õigusnormi rikkumata esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63 asuda seisukohale, et meetmed Femern Landanlægi kasuks, mis võeti sama projekti raames, milles nähti ette meetmed Femerni kasuks püsiühenduse jaoks ja mille komisjon kvalifitseeris riigiabi, ei saa pelgalt „sel põhjusel“ kujutada endast riigiabi, kuna nende kahte liiki meetmete ese ja kasusaajad on erinevad. Üldkohus eristas seega õigesti esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 90–92 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–67 kummagi ettevõtja kasuks võetud meetmete mõju konkurentsile.
- 93 Sellest tuleneb, et kohtuasjade C-174/19 P ja C-175/19 P apellantide esimese väite esimene osa on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt põhjendamatu ning tuleb seetõttu tagasi lükata.

3. Esimese väite teine ja kolmas osa kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

a) Poolte argumendid

- 94 Kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud esimese väite teises ja kolmandas osas, mida tuleb analüüsida koos, väidavad apellandid, keda toetavad menetlusse astujad, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et Taanis ei olnud raudteetaristu majandamise turg konkurentsile avatud. Esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 108–120 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 83–95 lükkas ta ekslikult tagasi nende argumendid Taani raudteetaristu majandamisel ja käitamisel nii faktilise kui ka õigusliku konkurentsi olemasolu kohta. NABU ja FSS nõustuvad sisuliselt selle argumentatsiooniga.
- 95 Kõigepealt väidavad apellandid, et nende argumentide eesmärk on vaidlustada ka Üldkohtu hinnang esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 94–96 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69–71, mille kohaselt on siseraudteeühendused riigi raudteevõrgustiku osa.
- 96 Mis puudutab konkurentsi olemasolu õiguslikult, siis leiavad apellandid, et Taani raudteetaristu käitamiseks, majandamiseks ja hooldamiseks ette nähtud tegevuslubade süsteem – mis on kehtestatud Taani õigusaktidega ja mille kohaselt tuleb raudteetaristu majandamiseks saada luba transpordi eest vastutavalt riigiasutuselt –, mis 2015. aastal asendati ohutustunnistuste süsteemiga, tähendab, et need tegevused on konkurentsile avatud, vähemalt osas, mis puudutab konkurentsi raudteetaristu majandamise turu „üle“. Nimelt võivad kõik ettevõtjad, kes on saanud tegevusloa ja ohutustunnistuse, käitada raudteetaristuid. Taanis on pealegi mitu raudteetaristu-ettevõtjat.
- 97 Apellandid viitavad „analüüsiskeemile“, mida komisjon mainib raudtee, metroo ja kohaliku veo taristuid käsitlevas dokumendis („Infrastructure Analytical Grid for Railway, Metro and local transport infrastructure“), milles on märgitud, et raudteetaristu majandamine on konkurentsile suletud üksnes siis, kui majandamiseks ja käitamiseks on ette nähtud seaduslik monopol, mis eeldab, et teenuse osutamise õigus on seadusega reserveeritud ainsale teenuseosutajale ja kõigil teistel ettevõtjatel on selgelt keelatud seda teenust osutada.

- 98 Nii ei ole see aga Taanis ning tegevuslubade süsteem võimaldab ettevõtjatel konkureerida nii taristu ehitamisel ja käitamisel kui ka olemasolevatel taristutel teenuste osutamiseks juhul, kui Femern Landanlæg või Banedanmark kasutavad oma tegevuses allhanget.
- 99 Apellandid viitavad lisaks teistele majandusvaldkondadele, kus tegevus põhineb samuti võrgustiku kasutamisel, nagu telekommunikatsiooni-, elektri- või gaasisektor, väites, et konkurentsile avatuse tuvastamine sõltub üksnes süsteemist, mis on kehtestatud selleks, et võimaldada konkureerivatel ettevõtjatel taristule juurdepääsu, olenemata nende tegelikust kohalolekust turul.
- 100 Samuti rikkus Üldkohus nende sõnul õigusnormi esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 112 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, kui ta leidis, et asjaolu, et muud ettevõtjad kui Banedanmark said tegevusload ja tegelevad oma majandamis- ja käitamistegevusega raudteevõrgustiku lõikudel, olles „loomulikud monopolid“, ei ole piisav, et tõendada „konkurentsi“ olemasolu riikliku raudteevõrgustiku käitamise ja majandamise „turul“ või „turu üle“.
- 101 Lisaks ei oma tähtsust asjaolu, et liidu õigus ei nõua raudteetaristu majandamise avamist konkurentsile, nagu Üldkohus märkis esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 111 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 86, ning et teiste liikmesriikide ettevõtjad võivad Taanis tugineda oma asukohamaades väljastatud lubadele, nagu ta märkis esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 113 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88.
- 102 Igal juhul moonutavad Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed konkurentsi sellistel eelnevatel turgudel nagu ehitusmaterjalide tarnimise turg ja sellistel järgnevatel turgudel nagu veoteenuste osutamise turg Taanis.
- 103 Seejärel väidavad apellandid sarnaste argumentidega, et Üldkohus rikkus õigusnormi ka sellega, et ta ei tuvastanud faktilist konkurentsi turul, millel tegutseb Femern Landanlæg, arvestades eelkõige selliste äriühingute olemasolu, kellel on õigus majandada kohalikke raudteevõrgustikke, mis on riiklikust võrgustikust eraldiseisvad.
- 104 Nad viitavad ka komisjoni teatisele, milles on esitatud ELi suunised riigiabieskirjade kohaldamiseks seoses lairibavõrkude kiire kasutuselevõtuga (ELT 2013, C 25, lk 1), abi kohta, mida võidakse ettevõtjatele anda taristute ehitamiseks ja käitamiseks, väites, et asjakohane kriteerium selleks, et teha kindlaks, kas Femern Landanlaegile antud abi kujutab endast riigiabi, on see, kas see ettevõtja sai toetust tingimustes, mis vastavad turutingimustele. Käesolevas asjas leiavad nad, et nii see ei olnud.
- 105 Oma repliigis väidavad nad, et komisjoni ja Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväited on põhjendamatud.
- 106 FSS rõhutab, et komisjoni analüüs vaidlusaluses otsuses on uudne, kuna harvad juhtumid, mil komisjon järeldas, et konkurentsi ei moonutata, on seni puudutanud peamiselt teisejärgulise tähtsusega tegevusi, millega enamasti tegeletakse piiridest kaugel ja millel on puhtalt kohalik mõju.

- 107 FSS väidab, et võttes arvesse Taanis kehtivat tegevuslubade süsteemi, leidis Üldkohus vääralt, et puudub konkurents raudteetaristu „turu üle“, kuna leping siseraudteeühenduste käitamiseks oleks võidud sõlmida iga huvitatud ettevõtjaga. Isegi kui igal raudteetaristul on loomuliku monopoli tunnused, ei tähenda see, et ettevõtjad ei saaks olla konkurendid selle „turu üle“, mistõttu ühele neist antud rahaline toetus moonutaks konkurentsi.
- 108 Isegi juhul, kui need turud on seadusliku monopoli tõttu konkurentsile suletud, mõjutab rahaline toetus FSSi sõnul konkurentsi transpordisektoris. Nii peaks taristu ehitamise riiklikul rahastamisel olema oluline mõju sektori konkurentsivõimele, kahjustades teisi transpordiliike, vähendades eelkõige teistes liikmesriikides asutatud ettevõtjate võimalusi osutada oma veoteenuseid selle riigi turul. FSS viitab eelkõige 24. juuli 2003. aasta kohtuotsuse *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) punktidele 77 ja 78 ning 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsusele *UPF vs. komisjon* (T-747/17, EU:T:2019:271).
- 109 FSS väidab samuti, et Taani siseraudteeühenduste rahastamisel on olulised tagajärjed konkurentsile eelnevatel turgudel, eelkõige ehitussektoris, kuna ehitustöödega tegelevate ettevõtjate käive suureneb.
- 110 Tema sõnul võib siseraudteeühenduste rahastamine kahjustada konkurentsi nagu mis tahes muu võrgustikutööstuse taristu, millel on loomuliku monopoli tunnused. Seega analüüsis komisjon iga kord nende taristute rahastamist hoolikalt riigiabi eeskirjade seisukohast. FSS viitab selles osas komisjoni teatise riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (*ELT* 2016, C 262, lk 1) põhjendusele 214 ja sellele järgnevatele põhjendustele.
- 111 NABU, Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn ja Aktionsbündnis on selle argumentatsiooniga nõus. Rederi Nordö-Link väidab samuti, et seadusliku monopoli olemasolust ei piisa konkurentsi puudumise tuvastamiseks, kuna raudteetaristud konkureerivad muude transporditaristutega, nagu sadamad.
- 112 Komisjon väidab, et apellantide argumentid on vastuvõetamatud, kuna Üldkohus ei tuvastanud vaidlustatud kohtuotsustes, et õiguslikust seisukohast puudub konkurents.
- 113 Lisaks ei viidata apellantide argumentides võimaliku faktilise konkurentsi kohta piisavalt täpselt vaidlustatud kohtuotsuste põhjenduste vaidlustatud punktidele ning seetõttu on need argumentid vastuvõetamatud.
- 114 Ta väidab samuti, et argumenti, mille kohaselt moonutati konkurentsi eelnevatel ja järgnevatel turgudel, Üldkohtus ei esitatud ja seega on tegemist uue väitega.
- 115 Lõpuks tuleb tema arvates vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata argumentid, millega apellandid vaidlustavad Üldkohtu tõlgenduse Taani õigusele, eelkõige esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 110 ja 112 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 87, sest need argumentid puudutavad faktilistele asjaoludele antud hinnangut.
- 116 Teise võimalusena väidab komisjon, et esimese väite teine ja kolmas osa nendes kahes kohtuasjas on põhjendamatud.
- 117 Taani Kuningriik väidab, et need kaks esimese väite osa on vastuvõetamatud, kuna nendes vaid korraldatakse esimeses kohtuastmes esitatud argumente ja need puudutavad Üldkohtu poolt faktilistele asjaoludele antud hinnangut, kuigi ei ole väidetud, et neid asjaolusid oleks moonutatud.

118 Ta väidab samuti, et esimese väite teine ja kolmas osa mõlemas kohtuasjas ei ole põhjendatud.

b) Euroopa Kohtu hinnang

1) Vastuvõetavus

119 Vastupidi komisjoni ja Taani Kuningriigi väidetele tõid apellandid piisavalt täpselt välja need vaidlustatud kohtuotsuste põhjenduste punktid, millele nad vastu vaidlevad.

120 Kohtuasjas C-174/19 P puudutab apellatsioonkaebuse punkt 35 Üldkohtu analüüsi konkurentsi *de lege* puudumise kohta, mis on toodud esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 108–116 ja täpsemalt punktis 110. Samuti viitab apellatsioonkaebuse punkt 47 selle kohtuotsuse punktidele 117–120, milles Üldkohus käsitles küsimust, kas see turg oli konkrentsile *de facto* avatud. Sarnased järeldused võib teha kohtuasjas C-175/19 P esitatud apellatsioonkaebuse kohta, kus Stena Line Scandinavia identifitseerib täpselt teise vaidlustatud kohtuotsuse punktid 83–91, täpsemalt selle kohtuotsuse punkti 85, ning punktid 92–95.

121 Lisaks tuleb märkida, et apellantidele ei saa ette heita, et nad ei viidanud konkreetselt vaidlustatud kohtuotsuste põhjenduste punktidele, milles Üldkohus leidis, et komisjon oli õigesti tuvastanud, et kõnealused meetmed ei põhjusta konkurentsi moonutamist, kuna Üldkohus tegi esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 133 ja 134 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 108 ja 109 õiguslikud järeldused oma hinnangust konkurentsi moonutamise ja kaubanduse kahjustamise kohta üldiselt.

122 Samuti tuleb tagasi lükata komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide, mis tugineb asjaolule, et Üldkohus ei tuvastanud vaidlustatud kohtuotsustes, et õiguslikust seisukohast puudub konkrents. Nimelt nähtub sõnaselgelt esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 97 ja 98 ning 108–116 ja enne selle kohtuotsuse punkti 108 asuvast pealkirjast „Asjaomaste turgude *de lege* avatus seaduse nr 1249 alusel“, et Üldkohus uuris kõnealuseid meetmeid konkurentsi moonutamise kriteeriumist lähtudes. Need hinnangud on esitatud ka teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 72 ja 73 ning 83–91.

123 Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväide, mis tugineb asjaolule, et apellantide argumentid üksnes kordavad esimeses kohtuastmes esitatud argumente, on lisaks esitatud liiga üldiselt ja ebatäpselt, et sellega saaks nõustuda.

124 Seevastu tuleb osaliselt nõustuda komisjoni ja Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväitega, mille kohaselt vaidlustasid apellandid Üldkohtu hinnangu faktilistele asjaoludele, väitmata või tõendamata nende moonutamist.

125 Sellega seoses on oluline meenutada, et väidetav moonutamine peab selleks, et seda saaks tuvastada, olema toimiku materjalidest tulenevalt ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hinnata (vt selle kohta eelkõige 2. märtsi 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia jt, C-425/19 P, EU:C:2021:154, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus Scuola Elementare Maria Montessori *vs.* komisjon, komisjon *vs.* Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon *vs.* Ferracci, C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 107).

- 126 Sellest tuleneb, et apellandid ei saa Üldkohtu hinnangut, mis on esitatud esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 94–96 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69–71 ning mille kohaselt on projektiga hõlmatud Taani siseraudteeühendused Taani riikliku raudteevõrgustiku lahutamatuks osaks, vaidlustada, kui nad ei ole tuginenud ühelegi moonutusele vaidlustamaks seda hinnangut, mis põhineb peamiselt esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 70 sisalduval järeldusel, et Banedanmarkile kuuluva Ringstedi ja Rødby vahelise olemasoleva raudteeliini laiendamises ja parandamises seisnevat raudteeühendusi majandab Banedanmark ise riikliku raudteevõrgustiku kui terviku suhtes kehtivate eeskirjade kohaselt ning järelikult need ühendused vaid ühendavad püsiühenduse olemasoleva riikliku võrgustikuga, muutes selle viimase lahutamatuks osaks.
- 127 Sellest tuleneb samuti, et apellandid ei saa vaidlustada ka Üldkohtu analüüsi turgude kohta, kus Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed võivad moonutada konkurentsi, viidates oma vastavates apellatsioonkaebustes konkurentsi moonutamisele teistel turgudel, mis eelnevad ja järgnevad Üldkohtu analüüsitud turgudele.
- 128 Vastupidi sellele, mida väidab eelkõige komisjon, ei piirdu apellandid oma argumentidega – mis on suunatud Üldkohtu hinnangu vastu esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 110 ja 112 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 87, mille kohaselt Taani tegevuslubade süsteem ei tähenda, et riikliku raudteetaristu käitamise ja majandamise turg on avatud konkurentstile – sellega, et vaidlustatakse Üldkohtu hinnang faktilistele asjaoludele, vaid nende argumendid puudutavad ka kohtu õiguslikku hinnangut sellele süsteemile osas, mis puudutab konkurentsi olemasolu asjaomase turu „üle“ kontekstis, kus ühel osal taristu käitamisest kehtib monopol, mistõttu tuleb neid argumente pidada apellatsiooniastmes vastuvõetavaks.
- 2) *Sisulised küsimused*
- 129 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 62, nõuab ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses „riigiabi“ kvalifitseerimine eelkõige seda, et asjaomane meede kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi selle sätte tähenduses.
- 130 Nagu komisjon oma teatise riigiabi mõiste kohta ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses punktides 188 ja 219 sisuliselt selgitab, ei põhjusta see, kui liikmesriik usaldab seadusliku monopoli seisundis oleva avaliku teenuse osutamise avalikule ettevõtjale, teatavatel tingimustel konkrentsimoonutust ja seadusliku monopoli seisundis olevale käitajale antud eelis ei saa sellistel asjaoludel konkurentsi moonutada. Siiski, nagu täpsustab ka komisjon oma teatise punkti 188 alapunktis b, on selleks, et moonutamise võiks niisugustel asjaoludel välistada, vaja, et seaduslik monopol ei välistaks mitte ainult konkurentsi „turul“, vaid ka turu „üle“, välistades selleks mis tahes võimaliku konkurendi võimaluse saada kõnealuse teenuse ainupakkujaks (vt selle kohta 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Arriva Italia jt, C-385/18, EU:C:2019:1121, punkt 57).
- 131 Käesolevas asjas ei ole apellandid vaidlustanud Üldkohtu järeldust esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 112 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, mille kohaselt majandab Banedanmark riiklikku raudteevõrgustikku seadusliku monopoli korras.
- 132 Seega on selge, et Banedanmarkil on selline seaduslik monopol tema omandis oleva riikliku raudteetaristu majandamiseks ja käitamiseks ning et selle alla kuuluvad siseraudteeühendused.

- 133 Samuti nähtub vaidlustatud kohtuotsustest, et Banedanmark vastutab pärast projekti elluviimist jätkuvalt raudteeühenduste, sealhulgas Femern Landanlægile kuuluvate raudteeühenduste majandamise ja käitamise eest.
- 134 Lisaks, kuigi eelkõige esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktist 112 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktist 87 tuleneb, et Taani õigusnormid võimaldavad teatud tingimustele vastavatel ettevõtjatel saada tegevusluba raudteevõrgustiku lõikude majandamiseks ja käitamiseks, on tegemist selle võrgustiku eraldi osadega, mis on riiklikust raudteevõrgustikust eraldiseisvad.
- 135 Sellega seoses ei ole tõendatud ega isegi väidetud, et tegevuslubade andmine või hiljem ohutustunnistuste andmine võimaldaks muudel ettevõtjatel peale Banedanmarki tegutseda riikliku raudteetaristu majandamise ja käitamise turul või selle turu jaoks.
- 136 Tuleb lisada, et asjaolu, et Banedanmarkil on riikliku raudteetaristu majandamise ja käitamise seaduslik monopol, võimaldab järeldada, et Taani Kuningriik on seadusandlike meetmetega kohustatud andma riikliku taristu majandamise ja käitamise ainuõiguse sellele ettevõtjale selles mõttes, nagu seda nõuab Euroopa Kohtu praktika (vt selle kohta 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Arriva Italia jt, C-385/18, EU:C:2019:1121, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 137 Lisaks, kui Üldkohus oli esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 113 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 tuvastanud, et Taani õigusnormid võimaldavad liidu teistes liikmesriikides asutatud ettevõtjatel tugineda oma asukohariigis väljastatud lubadele, järeldas ta sellest õigusnormi rikkumata, et Taanis ei ole raudteetaristu haldamise või käitamise turg ainuüksi selle asjaolu tõttu konkurentsile avatud.
- 138 Mis puudutab FSSi argumenti, et isegi niisuguse monopoli olemasolu korral on vaja analüüsida potentsiaalse konkurentsi olemasolu teiste transpordiliikidega, mis põhines 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsuse UPF vs. komisjon (T-747/17, EU:T:2019:271) punktil 97, siis nähtub sellest punktist 97, et see kohtuasi puudutas käesolevates kohtuasjades käsitletavast olukorrast erinevat olukorda, milles komisjon oli tuvastanud potentsiaalse konkurentsi mitte monopoolses seisundis olevate sadamateenuste puhul, vaid sadamate osutatavate veoteenuste puhul, mis teataval määral konkureerisid teiste sadamate või teiste veoteenuste pakkujate osutatavate veoteenustega.
- 139 Lõpuks on vastupidi apellantide väidetule Üldkohtu järeldus esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 111 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 86, mille kohaselt liidu õiguses on tunnustatud, et raudteetaristu on loomulik monopol, asjakohane selleks, et kontrollida, kas sõltumata sellest, mida näeb ette Taani õigus, on Banedanmarki seaduslik monopol liidu õigusega vastuolus.
- 140 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohtul oli õigus, kui ta esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 110 ja 112 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 87 leidis, et Taani õigusnormid, millega kehtestatakse raudteetaristu majandamiseks tegevuslubade süsteem, ei tähendanud seda, et eksisteeriks *de lege* konkurents riikliku taristu majandamise ja käitamise „turul“ või „turu üle“, mille jaoks Banedanmarkil on seaduslik monopol.
- 141 Tuleb lisada, et seda järeldust ei muuda asjaolu, et kõnealuseid meetmeid võeti ühe teise ettevõtja, nagu Femern Landanlæg, kasuks, kelle Taani seadusandja asutas projekti selle osa rahastamise tagamiseks, mis puudutab Taani siseraudteeühendusi, ja kes hakkab vastutama ka nende käitamise ja hooldamise eest.

- 142 Eelkõige tuleb rõhutada asjaolu, et Üldkohus tuvastas esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94, ilma et seda oleks vaidlustatud, et Femern Landanlægi puudutavatest Taani õigusnormidest ega selle äriühingu põhikirjast ei tulene, et ta täidab või võiks täita muid ülesandeid kui need, mis talle on antud projekti elluviimiseks.
- 143 Samuti on asjakohane Üldkohtu järeldus esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 132 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 107 selle küsimuse analüüsimisel, kas vaidlusalused abimeetmed võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust, nimelt järeldus, mille kohaselt asjaolu, et Banedanmark tegeleb Taani raudteevõrgustiku hooldamistegevusega, konkureerides teiste äriühingutega, ja võib siseneda teistele riiklikele turgudele – eeldusel, et see on tõendatud –, ei tõenda ühelt poolt, et Femern Landanlægi ning mitte Banedanmarki kasuks võetud meetmed kujutavad endast kaudset abi Banedanmarkile, ja teiselt poolt, et need meetmed võivad põhjustada konkurentsi moonutusi sellel turul, kus Femern Landanlæg tegutseb.
- 144 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus võis õigustatult tagasi lükata argumendid, mille apellandid esitasid oma esimese väite teise osa raames, mis puudutab *de lege* konkurentsi olemasolu turul, millel tegutseb Femern Landanlæg.
- 145 Samadel põhjustel ei saa seda analüüsi ümber lükata apellantide esimese väite kolmanda osa raames esitatud argumendid, mis puudutavad *de facto* avatust konkurentstile ja on sarnased nendega, mis on esitatud seoses *de lege* avatusega konkurentstile.
- 146 Mis puudutab apellantide argumenti, mille kohaselt on analüüsi jaoks tegelikult asjakohane see kriteerium, kas Femern Landanlægi anti rahalist toetust turutingimustele vastavatel tingimustel või mitte, siis tuleb meenutada, et tegemist on eraldi tingimusega, mis on vajalik abi kvalifitseerimiseks riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, mis ei oma tähtsust seoses küsimusega, kas turg, kus ettevõtja tegutseb, on konkurentstile avatud.
- 147 Sellest järeldub, et esimese väite teine ja kolmas osa kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P tuleb osaliselt vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

4. Esimese väite neljas osa kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

a) Poolte argumendid

- 148 Kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud esimese väite neljandas osas väidavad apellandid, keda toetavad menetlusse astujad, et Üldkohus rikkus õigusnormi esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 121–127 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 96–102, kui ta hinnates Femern Landanlægi kasuks võetud meetmete mõju konkurentstile eristas ühelt poolt raudteetaristu ehitamise ja hooldamise tegevust ning teiselt poolt selle raudteetaristu majandamise tegevust. NABU ja FSS nõustuvad sisuliselt selle argumentatsiooniga.
- 149 Apellandid väidavad, et Taani tegevuslubade süsteem, mis hiljem asendati ohutustunnistuste süsteemiga, hõlmab vahet tegemata kõiki neid tegevusi. Nad täpsustavad, et Taani õiguses on raudteetaristu-ettevõtja määratletud kui mis tahes selle eest vastutav üksus.

- 150 Nad lisavad, et põhjused, miks Üldkohus eristab neid tegevusi, ei ilmne vaidlustatud kohtuotsustest, kuna see vahetegemine ei tulene Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiivist 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT 2012, L 343, lk 32), mida on ometi mainitud esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 101–104 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 76–79. Nad viitavad eelkõige selle direktiivi artikli 3 punktile 2, milles on „raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja“ määratletud kui asutus või ettevõtja, kes vastutab muu hulgas raudteeinfrastruktuuri „majandamise ja hooldamise“ eest, ning artikli 7 lõikele 1, mis viitab ilma täiendavate täpsustusteta raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja „põhiülesannetele“.
- 151 Nad väidavad, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja moonutas tõendeid esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 125 ja 127 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100 ja 102, kui ta leidis, et Taani õigusnormidest, vaidlusalusest otsusest ega Femern Landanlægi põhikirjast ei tulene, et selle ettevõtja ülesandeks oleks täita raudteevõrgustiku ehitamise ja hooldamise ülesandeid teiste ettevõtjatega konkureerides.
- 152 Nad lisavad, et vastupidi Taani Kuningriigi väidetele ei saa esimese vaidlustatud kohtuotsuse punkti 125 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punkti 100 – milles Üldkohus leidis, et Femern Landanlæg ei ole suuteline neid ülesandeid täitma – vastu suunatud argumente pidada uueks ja seega vastuvõetamatuks väiteks, kuna nendes punktides antud hinnang ei tulene vaidlusalusest otsusest ja seda ei saanud seetõttu Üldkohtus vaidlustada.
- 153 Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn ja Aktionsbündnis väidavad samuti, et Üldkohus moonutas esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 122 ja 127 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 97 ja 102 tõendeid, sealhulgas vaidlusalust otsust, leides, et Femern Landanlægi raudteevõrgustiku majandamise ja käitamise tegevus ei hõlma selle võrgustiku ehitamist ja hooldamist.
- 154 Komisjon ja Taani Kuningriik leiavad, et esimese väite neljas osa on põhjendamatu.
- 155 Taani Kuningriik lisab, et argumendid, millega apellandid vaidlustavad selle, kuidas Üldkohus Taani õigusnorme tõlgendas, on uued ja tuleb igal juhul vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

b) Euroopa Kohtu hinnang

- 156 Kõigepealt tuleb märkida, et pärast seda, kui Üldkohus oli selgitanud vastavalt esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 122–124 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 98–100 asjakohaseid liikmesriigi õigusnorme, leidis ta esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 125 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 100, et Femern Landanlæg vastutab raudteeühenduste ehitamise ja käitamise tegevuse eest, kuid ei suuda ise täita võrgustiku hooldamist ja ehitamist puudutavaid ülesandeid teiste ettevõtjatega konkureerides. Samuti – vastupidi sellele, mida väidavad apellandid – ei ole see hinnang ebapiisavalt põhjendatud.
- 157 Edasi tuleb tõdeda, ilma et oleks vaja võtta seisukoht Taani Kuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväite kohta, et argumendid, mille apellandid esitasid tõendamaks, et Üldkohus moonutas tõendeid, kui ta leidis, et Femern Landanlæg ei ole raudteetaristu ehitamise ja hooldamise ülesannete täitmise eest vastutav, tuleb igal juhul tulemusetuna tagasi lükata.

- 158 Nagu rõhutavad nii komisjon kui ka Taani Kuningriik, ei tulene esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktist 125 ega teise vaidlustatud kohtuotsuse punktist 100, et Femern Landanlæg ei vastuta raudteeühenduste ehitamise ja hooldamise eest. Üldkohus märkis lihtsalt, et see ettevõtja „ei suuda ise täita“ seda ülesannet, või nagu ta täpsustas vastavalt esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 127 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 102, et see ettevõtja „ei tegele otse“ selle tegevusega, ilma et seda faktidele antud hinnangut oleks vaidlustatud.
- 159 Vaidlustatud kohtuotsuste punktis 9 meenutas Üldkohus muu hulgas projekti kirjelduses, et Femern Landanlæg on „vastutav“ siseraudteeühenduste ehitamise, „sealhulgas hooldamise“ eest ning et ta kannab kulud proportsionaalselt oma omandi osaga, kusjuures teine osa on Banedanmarki kanda. Lisaks tuleneb eelkõige esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktist 124 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktist 99, et Banedanmark vastutab nende tegevuste elluviimise eest.
- 160 Sellest tuleneb, et esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 122 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97 Üldkohtu-poolne vahetegemine raudteetaristu ehitamise ja hooldamise turgudel, kus Femern Landanlæg ei „tegutse“, ning raudteetaristu majandamise ja käitamise turgudel „kitsas tähenduses“ põhineb üksnes sellel, kas see ettevõtja nende erinevate tegevustega konkreetselt tegeleb või mitte.
- 161 Nagu komisjon rõhutab, tuleb selleks, et hinnata Femern Landanläegi kasuks võetud meetmete mõju konkurentsile, võtta arvesse tegevust, millega see ettevõtja ise konkreetselt ja tegelikult tegeleb.
- 162 Kuna Femern Landanlæg ei suuda ise tagada ehitustegevust ega ka raudteeühenduste hooldamist, siis märkis Üldkohus esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 126 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 101 õigesti, et nende äriühingute olemasolu, kes tegutsevad Taani raudteevõrgustikus, eelkõige väljakuulutatud hankemenetluse tulemusel, ei saa tõendada, et raudteevõrgustiku majandamis- ja käitamistegevus, millega Femern Landanlæg selles valdkonnas tegeleb, on samuti konkurentsile avatud.
- 163 Mis puudutab argumente, et selle ettevõtja tegevus toimub siiski konkurentsile avatud turul, nagu see tuleneb eelkõige Taanis kehtivast tegevuslubade süsteemist, siis tuleb märkida, et tegelikult puudutavad need argumendid Femern Landanläegi kasuks võetud meetmete mõju konkurentsile, mida käsitletakse esimese väite teises ja kolmandas osas.
- 164 Sellest järeldub, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta eristas Femern Landanläegi raudteevõrgustiku ehitamise ja hooldamisega seotud tegevust käitamise tegevusest selle kitsas tähenduses.
- 165 Seega tuleb kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud esimese väite neljas osa põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 166 Kuna esimese väite kõik osad tuleb tagasi lükata, tuleb esimene väide tagasi lükata.

D. Teine väide kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P

1. Poolte argumendid

- 167 Teise väitega kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P väidavad apellandid, FSS ja Rederi Nordö-Link, et Femern Landanlægi kasuks võetud meetmed võivad kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ETLT artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna need võivad kahjustada konkurentsi nii raudteetaristu majandamise turul kui ka vedude turul Fehmarni väina kaudu. Samuti tuleb arvesse võtta kahte liikmesriiki ühendava projekti piiriülest iseloomu.
- 168 Komisjon ja Taani Kuningriik väidavad, et teine väide on vastuvõetamatu, kuna apellandid ei ole täpselt välja toonud, milliseid vaidlustatud kohtuotsuste põhjendusi nad vaidlustavad, ning on igal juhul põhjendamatu.
- 169 Taani Kuningriik lisab, et argumendid, millega apellandid vaidlustavad esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktid 129–132 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktid 104–107, väitmata, et Üldkohus on fakte või tõendeid moonutanud, on vastuvõetamatud, kuna need puudutavad Üldkohtu poolt faktilistele asjaoludele antud hinnangut.

2. Euroopa Kohtu hinnang

- 170 Vastupidi sellele, mida väidavad komisjon ja Taani Kuningriik, on kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P esitatud teises väites piisava täpsusega välja toodud vaidlustatud kohtuotsuste vaidlustatud punktid, kuna apellandid viitavad eelkõige esimese kohtuotsuse punktidele 128–132 ja teise kohtuotsuse punktidele 103–107, milles Üldkohus tegi otsuse apellantide argumentide kohta küsimuses, kas vaidlusalused abimeetmed kahjustasid liikmesriikidevahelist kaubandust.
- 171 Samuti on oluline märkida, et apellantidele ei saa ette heita, et nad ei viidanud konkreetselt vaidlustatud kohtuotsuste neile punktidele, milles Üldkohus järeldas, et kõnealused meetmed ei saanud kaubandust kahjustada, kuna esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 133 ja 134 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 108 ja 109 lükkas Üldkohus üldiselt tagasi apellantide esimese väite ja kolmanda väite teise osa esimese etteheite, mis puudutasid ETLT artikli 107 lõike 1 rikkumist ja kohustuse rikkumist algatada ametlik uurimismenetlus seoses nende meetmete analüüsiga, mis on Femern Landanlægi kasuks raudteeühenduste kavandamiseks, rajamiseks ja käitamiseks võetud.
- 172 Edasi tuleb meenutada, et esimese väite teise ja kolmanda osa analüüsist nähtub, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et komisjon tuvastas õigesti, et riikliku raudteetaristu majandamise ja käitamise turul puudub konkurents.
- 173 Sellest tuleneb, et Üldkohus ei rikkunud esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129 ja 130 ning teise vaidlustatud kohtuotsuse punktides 104 ja 105 õigusnormi, kui ta esiteks järeldas, et sellel turul konkurentsi puudumine takistab teistes liikmesriikides asutatud äriühingutel sellele turule siseneda, ning teiseks lisas, et vaidlusaluse otsuse põhjenduses 13 viidatud planeerimiseseadus ja selle otsuse põhjenduses 50 nimetatud ehitusseadus ei võimalda Femern Landanlægil tegeleda muu tegevusega kui kavandamine, ehitamine ja käitamine.

- 174 Niisiis võis ta esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 131 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 106 sellest järeldada, et apellandid ei suutnud tõendada, et Femern Landanlægil on lubatud tegeleda muu tegevusega kui projektiga seotud tegevused ja seega siseneda turgudele teistes liikmesriikides.
- 175 Nagu rõhutab Taani Kuningriik, kuuluvad need punktid Üldkohtu poolt faktilistele asjaoludele antud hinnangu alla, mille puhul ei ole sõnaselgelt väidetud ega tõendatud, et neid asjaolusid oleks moonutatud.
- 176 Mis puudutab apellantide argumenti, et projekt on piiriülene, kuna see võimaldab ühendada kahte liikmesriiki, siis tuleb märkida, et käesoleva väite raames analüüsitud meetmed puudutavad igal juhul ainult Taani siseraudteeühendusi, millel ei ole „piiriülest“ omadust apellantide osutatud tähenduses. Lisaks hinnatakse nende rahastamist eraldi püsiühenduse rahastamise hindamisest, nagu nähtub muu hulgas esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktist 88 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktist 63.
- 177 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta leidis esimese vaidlustatud kohtuotsuse punktis 133 ja teise vaidlustatud kohtuotsuse punktis 108, et mis puudutab liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamise kriteeriumi, siis ei rikkunud komisjon oma analüüsis õigusnormi, ning et tal ei olnud ka tõsiseid raskusi, mis kohustaksid teda algatama ametlikku uurimismenetlust.
- 178 Sellest järeldub, et teine väide kohtuasjades C-174/19 P ja C-175/19 P ei ole põhjendatud.
- 179 Järelikult, kuna kõik apellantide poolt oma apellatsioonkaebuste põhjendamiseks esitatud väited on tagasi lükatud, tuleb need apellatsioonkaebused tervikuna rahuldamata jätta.

VII. Vastuapellatsioonkaebused

- 180 Komisjon esitab oma vastuapellatsioonkaebustes üheainsa väite, mille kohaselt Üldkohus eksis, kui nõustus vaikimisi apellantide õigusega vaidlustada vaidlusalune otsus osas, milles see puudutab Femern Landanlægiga kasuks võetud meetmeid.
- 181 Apellandid NABU ja FSS omalt poolt väitsid, et need vastuapellatsioonkaebused on vastuvõetamatud.
- 182 Sellega seoses tuleb – ilma et oleks vaja teha otsust vastuapellatsioonkaebuste vastuvõetamatuse vastuväite kohta – märkida ühelt poolt, et nagu kohtujurist leidis oma ettepaneku punktis 43, ei võtnud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsustes seisukohta talle apellantide esitatud hagide vastuvõetavuse kohta osas, mis puudutab Femern Landanlægiga kasuks võetud meetmeid, ja teiselt poolt, et tal oli õigus nii toimida, kuna ta ei rikkunud õigusnormi, jättes need hagid rahuldamata.
- 183 Sellest tulenevalt tuleb käesolevad vastuapellatsioonkaebused jätta rahuldamata.

VIII. Kohtukulud

- 184 Kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, otsustab kohtukulude jaotuse Euroopa Kohus.

- 185 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 186 Kuna komisjon nõudis kohtukulude väljamõistmist apellantidelt ja nemad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb nende kohtukulud jätta nende endi kanda ja mõista neilt välja ka komisjoni kohtukulud, mis on seotud apellatsioonkaebustega.
- 187 Kuna komisjon on vastuapellatsioonkaebuste raames kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastuapellatsioonkaebustega seotud komisjoni kohtukulud jätta tema enda kanda.
- 188 Kodukorra artikli 184 lõikes 4 on sätestatud, et kui esimeses astmes menetlusse astuja ei ole ise apellatsioonkaebust esitanud, saab temalt apellatsioonimenetluse kohtukulud välja mõista üksnes juhul, kui ta on osalenud Euroopa Kohtu menetluse kirjalikus või suulises osas. Kui nimetatud pool osaleb menetluses, võib Euroopa Kohus jätta tema kohtukulud tema enda kanda.
- 189 Nende sätete kohaselt kannavad esimeses kohtuastmes menetlusse astujad Taani Kuningriik, FSS ja NABU, kes osalesid Euroopa Kohtu menetluses, ise oma kohtukulud kohtuasjades, milles nad on menetlusse astunud.
- 190 Lõpuks võib Euroopa Kohus vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 3, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole selle artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud.
- 191 Vastavalt nendele sätetele kannavad Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn ja Aktionsbündnis ise oma kohtukulud mõlemas kohtuasjas.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebused ja vastuapellatsioonkaebused rahuldamata.**
- 2. Jätta Scandlines Danmark ApS-i, Scandlines Deutschland GmbH ja Stena Line Scandinavia AB kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja ka Euroopa Komisjoni kohtukulud, mis on seotud apellatsioonkaebustega.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni vastuapellatsioonkaebustega seotud kohtukulud tema enda kanda.**
- 4. Jätta Taani Kuningriigi, Föreningen Svensk Sjöfarti ja Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV kohtukulud nende endi kanda.**
- 5. Jätta Rederi Nordö-Link AB, Trelleborg Hamn AB ja Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad